Баронъ В. Р. РОЗЕНЪ.

посланіе

"БЛАГІЯ ВѢСТИ"

لوح بشارات

CARETHETEPBYPFB.

(отдъльный оттисеъ изъ "Записокъ восточи. отдъл. имп. русск. архволог. общ." томъ VII, стр. 185—192).

Посланіе: "Благія въсти" الرم بشارات.

Намъ доставлено изъ Асхабада помѣщаемое ниже иовое посланіе пли «откровеніе» бабидскаго ересіарха Беһауллаха. Оно представляєть большой питересъ особенно въ томъ отношении, что содержитъ весьма ясныя прелписанія относительно образа д'єйствія, котораго бабиды должны держаться. живя въ странъ пновърческой, но не враждебной бабизму въ принципъ. Весь документь какъ будто расчитанъ на то, чтобы усноконть правительство такой страны и убъдеть его въ полной безвредности новой въры, равно какъ и въ томъ, что ея приверженцы будутъ върными подданными дающаго имъ пріютъ монарха, покорными менолнителями его приказаній п вмёстё съ темъ добрыми сосёдлми своихъ согражданъ другой вёры. При точномъ исполненіи изложенныхъвъ 14 «благихъ въстяхъ» правиль бабилы дъйствительно очень скоро могли бы почти совершенно слиться со всъми согражданами любой вёры и любаго языка, различаясь отъ нихъ только своими догматами о Божествъ. Будутъ-ли бабиды такими, какими ихъ желаеть видёть Бенауллахъ, будуть-ли особенно тогда такими, когда онввъ Персія или вет ея — получать силу и власть, когда они изъ гонимыхъ и преследуемых в превратятся въ полноправных и господствующихъ это покажеть будущее. Но если они — что весьма въроятно — измънятся. и стануть такими же фанатиками какъ теперешніе ихъ гонители, то вина будеть уже не Бенауллаха. Его проповедь 1) вообще говоря дышала миромъ и любовью, кротостью и непротивленіемъ злу, и если его притязанія на примыя сношенія съ Божествомъ намъ нажутся дикими, а его отождествленіе

¹⁾ Исключить надо его отношенія къ своему сопернику, Субх-и-Эзель. Туть онъ повидимому грѣшилъ не мало словомъ и дѣломъ.

себя съ Божествомъ прямо кощуиственнымъ, то не надо забывать, что онъ по крайней мѣрѣ возмнилъ себя божествомъ не карающимъ, метущимъ свои громы на иевѣрующихъ, а божествомъ кроткимъ, прощающимъ, любящимъ, примиряющимъ 1). Да послужитъ ему это извиненіемъ нли по крайней мѣрѣ смягчающимъ внну обстоятельствомъ. — Вотъ текстъ 14 «благихъ вѣстей».

عذا ندآء الابهى الذي ارتفع من الافق الاعلى في سجن عُمّاء

هو المبين العليم الحكيم

حقّ شاهل ومظاهر اسهاء وصناتش كواه كه منصود از ارتناع ندا وكلمة عليا آنكه از كوثر بيان آذان امكان از قصص كاذبه مطهّر شود ومستعلّ كردد از براى اصغآء كلمة طبّبة مباركة عليا كه از خزانة علم فاطرسها وخالق اسهاء ظاهر كشته طوبى للنصغين

يا اعل ارض

بشارت اوّل که از امّ الکتاب در اینظهور اعظم بجمیع اهل عالم عنایت شد محو حکم جهاد است از کتاب تعالی الکریم ذو الغضل العظیم الذی به فتح باب الغضل علی من فی السبوات والارضین

بشارت دوم

اذن داده شد احزاب عالم با يكديكر بروج وربحان معاشرت غايند عاشروا با قوم مع الاديان كلّها بالروج والربحان كذلك اشرق نيّر الاذن والأرادة من افق سمآء امر الله ربّ العالمين

بشارت سرّم

تعلیم السن مختلفه است از قبل از قلم اعلی این حکم جاری حضرات ملوك ایدهم الله ویا وزرای ارض مشورت غایند ویك لسان از السن موجوده ویا لسان جدیدی مقرّر دارند ودر مدارس عالم اطفال را بآن تعلیم دهند وهم چنین خط در اینصورت جیع ارض قطعهٔ واحده مشاهای شود طوبی لمن سع الندآء وعمل بما امر به من لدی الله ربّ العرش العظیم

بشارت چهارم

هر يك از حضرات ملوك ونَّتهم الله بر حفظ ابن حزب مظلوم قيام فرمايد واعانت غايد

¹⁾ См. между прочимъ и печатаемое виже его «Послѣднее слово».

باید کل در هجّت وخدمت او از یکدیکر سبقت کیرند این فقره فرض است برکلّ طوبی للعاملین

بشارت ينجم

این حزید در مملکت هر دولتی ساکن شوند باید بامانت وصدق وصنا با آن دولت رفتار غایند هذا ما نزگ من لدن آمر قدیم بر اهل عالم طراً واجب ولازم است اعانت این امر اعظم که از ساآه ارادهٔ مالك قدم نازل کشته شاید نار بغضا که در صدور بعضی از احزاب مشتعل است بآب حکمت الهی ونصابح ومواعظ ربانی ساکن شود ونور انعاد وانناق آفاق را روشن ومئور غاید امید آنکه از توحهات مظاهر قدرت حق جل جلاله سلام عالم باصلام تبدیل شود وفساد وجدال از مایین عباد مرتفع کردد

يشأرت ششم

صلح اكبر است كه شرع آن از قبل از قلم اعلى نازل نعيبًا لمن نمسّك به وعبل با أمر به من لدى الله العليم الحكيم

بشارت هنتم

زمام البسه وترتیب لحی واصلاح آن در قبضة اختیار عباد كذارده شد ولكن ایّاكم یا قوم ان تجعلوا انفسكم ملعب الجاهلین

بشارت مشتم

اعبال حضرات رهبنه وخوریهای ملّت حضرت روع علیه سلام الله وبهآنه عند الله مذکور ولکن الیه ماید از انزوا قصد فضا نمایند وبا ینفعهم وینتنع به العباد مشغول کردند وکلرا اذن تزویج عنایت فرمودیم لیظهر منهم من یذکر الله ربّ ما یری وما لا بری وربّ الکرسیّ الرفیع

بشارت تهم

بابد عاصی در حالتیکه از غیر الله خودرا فارغ و آزاد مشاه اید طلب مغفرت وامرزش کند نزد عباد اظهار خطایا ومعاصی جایز نه چه که سبب وعلّت امرزش وعنو الهی نبوده ونیست وهم چنین این اقرار نزد خلق سبب حفارت وذلّت است وحق جلّ جلاله ذلّت عباد خودرا دوست ندارد انّه هو المشفق الکریم عاصی باید مابین خود و فدا از بحر رحت رحت طلبد واز سباء کرم مغفرت مسئلت کند وعرض نماید الهی اللهی اسئلك بدما عاشقیك الذین اجتزیهم بیانك الاحلی بعیث قصوا الذروة العلیا معرّ بالشهادة الکبری وبالاسرار المکتونة فی علیك واللئالی المغزونة فی بعر عطآئك ان تغفر

لى ولابى وامّى انّك انت ارم الراحين لا اله الله انت الغنور الكريم اى ربّ ترى جوهر الخطآء افبل الى بجر عطآئك والضعيف الى ملكوت افتدارك والفنير الى شس غنآتك ابربّ لا تغيّبه بجودك وكرمك ولا تمنعه عن فيوضات ابّامك ولا تطرده عن بابك الذى فتعنه على من فى ارضك وسآئك آه آه خطيئاتى منعتنى عن التقرّب الى بساط قدسك وجريرانى ابعدتنى عن التوجّه الى خبآء مجدك قد عبلت ما نهيتنى عنه وتركت ما امرننى به اسئلك بسلطان الاسبآء ان تكتب لى من قلم الغضل والعطآء ما بقرّبنى اليك ويطهرنى عن جريرانى التى حالت بينى وبين عنوك وغفرانك انّك انت العرير الغضّال

بشارت دهم

حكم محوكتب را از زير والواع برداشتيم فضلاً من لدى الله مُبعث هذا النباء العظيم

بشارت بازدم

تعصیل علوم وفنون از هر قبیل جایز ولکن علومیکه نافع است وعلّت ترقی عباد است کذلك قضی الامر من لدن آمر حکیم

بشارت دوازدهم

قل وجب على كلّ واحد منكم الاشتغال بامر من الأمور من الصنائع والافتراق وامثالها وجعلنا اشتغالكم بها نفس العبادة للله الحقّ تنكّروا با قوم فى رحمة الله والطافه ثمّ اشكروه فى العشى والاشراق لا تضبّعوا اوقاتكم بالبطالة والكسالة واشتغلوا با تنتفع به انفسكم وانفس غيركم كذلك قضى الامر فى هذا اللوم الذى لاحت من افقه شبس الحكمة والبيان ابغض الناس عند الله من يتعل ويطلب تمسكوا بحبل الاسباب متوكلين على الله مسبّب الأسباب هر نفسى بصنعتى ويا بكسبى مشغول شود وعبل غايد افعبل نفس عبادت عند الله محسوب ان هذا الله من فضله العظيم العيم

بشارت سيزدهم

امور ملّت معلّق است برجال بیت عدل الهی ایشاند امناآه الله بین عیاده ومطالع الامر فی بلاده یا حزب الله مربّی عالم عدل است چه که دارائی دو رکن است مجازات ومکافات واین دو رکن دو چشه اند از برای حیات اهل عالم چونکه هر روز امری وهر حین را حکمی معتفی لذا امور بوزرای بیت عدل راجع نا آنچه را مصلحت وقت

دانند معبول دارند نغوسیکه لوجه الله بر خدمت امر قیام غایند ایشان ملهبند بالهامات غیبی الٰهی بر كلّ الهاعت لازم امور سیاسیّه كلّ راجع است ببیت عدل وعبادات با انزله الله في الكتاب با اعل بها شها مشارق محبّ ومطالع عنابت الهي بوده ومستید لسان را بسبب ولعن احدی میالائید وچشم را از آنچه لآیق نیست حفظ غائبر آنچه را دارائيد بنائيد اكر منبول انتاد منصود حاصل والا تعرّض باطل ذروه بننسه منبلين الى الله المهيمن الغيوم سبب حزن مشويد تاجه رسد بنساد ونزاع اميد عست در ظل سررة عنابت اللهي تربيت شويد وما اراده الله عامل كرديد همه اوراق يك شجريد وقطرهاي يك بحر

یک شجرید وقطرهای بت بحر بشارت چهاردهم شد رحال مخصوص زیارت اهل قبور لازم نه مخارج آفرا اکر صاحبان قدرت ووسعت ببیت عدل برسانند عند الله مقبول ومحبوب نعیهٔ العاملین جون در مذاهب قبل نظر بمنتضیات وقت حکم جهاد ومحو کتب ونهی از معاشرت ومصاحبت باملل وهم جنین نهی از قرائت بعضی از کتب محتّق وثابت لذا در این ظهور اعظم ونباء عظیم ^ا مواهب والطاف اللهي احاطه غود وامر مبرم از افق ارادةً مالك قدم بر آنجه ذكر شر نازل نحمد الله نبارك وتعالى على ما انزل في مذا اليوم المبارك العزيز البديم اكر جيع عالم هر بك داراي صد هزار لسان شود والى يوم لا آخر له بشكر وحمل ناطق كردد هر آينه بعنايتي از عنايات مذكوره در اين ورقه معادله نتمايد بشهد بذلك كلّ عارن بصير وكلّ عالم خبير از حقّ حلّ جلاله سائل وامل كه حضرات ملوك وسلاطين را که مظاهر قدرت الٰهی ومطالع عزّت ربّانیند تأیید فرماید بر اجراء اوامر واحکامش انه هو المنتزر الفرس بالأجابة جرير

ПЕРЕВОДЪ.

Это есть гласъ Пресвътлъйшаго, который вознесся съ высшаго пебосилона въ темницѣ Акки.

Онъ 1) — всеобъясняющій, всев'єдущій, премудрый. Богъ — свид'єтель, и проявленія пменъ и аттрибутовъ Его 2) — свидѣтели того, что цѣлью вознесенія гласа и п'єлью высочайшей р'єчи является сл'єдующее: чтобы, благодаря райсному источнику «Яснаго Изложенія», уши всей твари 3) были очи-

I) Borb.

 [«]Проявленія именъ и аттрибутовъ Бога — бабыдскіе заправилы въ Аккъ.

³⁾ Имкан собственно означаеть всё то существующее, что могло бы и не существовать, т. е. всё сотворенное, вся тварь въ противуположность Творцу.

щены отъ лживыхъ розсказней и приготовлены къ воспринятію благой, благословенной, высочайшей річн, которая стала слышной изъ сокровищницы мудрости Творца неба и Создателя именъ. Благо справедливымъ!

О люди земли!

- 1. Первая благая вѣсть, которою облагодѣтельствованъ весь міръ теперь, въ эту величайшую манифестацію 1), изъ основнаго Писанія 3), заключается въ томъ, что изъ книги Всевышняго, Милосердаго, Милостиваго, Великаго Бога, которая открыла ворота милости обитателямъ небесъ и земель, вычеркивается постановленіе о войнѣ за нѣру (джића̂д).
- 2. Вторая благая вёсть: Дается разрёшеніе пародамъ міра жить въ общеніи другъ съ другомъ, въ мир'є и спокойствіи. Живите, о люди, при всякихъ вёрахъ, въ общеніи другъ съ другомъ, въ мир'є и спокойствіи. Такъв) засіялъ огонь разр'єшенія и воли на небосклон'є повел'єнія Бога, Господа міровъ.
- 3. Третья благая вѣсть есть обучене разнымъ языкамъ. Прежде опать высочайшаго пера вылилось такое постановлене: Ихъ Величества цари да дасть имъ Богъ силу или же везири земли пусть устроятъ совѣщане и назначатъ одинъ какой-нибудь языкъ, либо изъ существующихъ языковъ, либо совсѣмъ новый, и нусть введугъ во всѣхъ школахъ міра обучене дѣтей этому языку, и точно такимъ образомъ письмена на всей землѣ станутъ одинаковыми. Благо тому, кто внемлетъ этому гласу и сдѣлаетъ такъ, какъ ему приказано Богомъ, Владыкою превеликаго престола.
- 4. Четвертая благая вѣсть: Въ любви п преданности всякому нзъ Ихъ Величествъ царей, да поможетъ имъ Богъ который станетъ на защиту этого притѣсняемаго народа 3) и окажетъ ему помощь, всѣ 6) должны соперничать другъ съ другомъ. Этотъ пунктъ священная обязанность (фара) для всѣхъ. Благо поступающимъ такъ!

¹⁾ Божества.—Это именно время ваше, время, которое видъло зарождение и развитіс новой въры Бабидовъ Берауллалова толка. Всъ прежнія религія тоже называются «мани-фестаціями», «проявлевіями» (зухур).

²⁾ Т. е. изъ хранящагося на небѣ Священнаго, Божественнаго Писавія ниспославы теперь на землю новыя откровенія.

³⁾ Т. е. для этой цели, съ этимъ приказаніемъ.

⁴⁾ Свиъ Бенауллахъ дъйствительно прежде внушалъ своимъ и всъмъ вообще людямъ ваботиться о введсвім какого вибудь общаго всъмъ языка ради водворенія всеобщаго нера и согласія на землъ; ср. Записки В. О. IV, 114 и Е. G. Вго w пе въ Journ. of the R. As. Soc. vol. XXI (New Ser.), р. 981. Настоящее приказаніе изучать разные языки очевидно дано съ цълью не возбуждать недовърія правительствъ непріязненнымъ отвошенісмъ къ языку данной страны, гдъ живуть бабиды.

⁵⁾ Т. е. бабидовъ.

б) Разумъются опять бабиды.

- 5. Пятая благая вѣсть: Въ какой бы странѣ пи жилъ этотъ народъ 1), онъ долженъ относиться къ правительству ен честно, правдиво и искренне. Это то, что ниснослано было отъ Вѣчнаго Повелителя 2). На обитателяхъ всего міра лежитъ обязаиность помогать этому величайшему дѣлу 3), которое писнослано было съ неба воли Царя Вѣчности. Тогда долженъ будетъ, благодаря водѣ мудрости Божьей и увѣщеваніямъ и совѣтамъ Господнимъ, ногаснуть огонь ненависти 4), который горитъ въ сердцахъ пѣкоторыхъ народовъ, и свѣтъ единенія и согласія озаритъ и освѣтить всѣ небосклоны. Есть надежда, что, благодаря стараніямъ проявленій 5) могущества Бога—велика слава Его вооруженіе міра замѣнится умиротвореніемъ и смута и пепріязнь уничтожатся среди людей.
- 6. Шестая благая вѣсть есть величайшій міръ, объясненіе котораго еще прежде было ниспослано высочайшимъ перомъ 6). Благо тому, кто держится его и поступаеть такъ, какъ ему приказано Богомъ, Всевѣдущимъ, Премудрымъ.
- 7. Седьмая благая вѣсть: Покрой платья н форма бороды и держаніе ея въ порядкѣ представляются выбору рабовъ Божьихъ, по берегитесь, о люди, дабы вы не сдѣлали себя посмѣшищемъ для невѣждъ! ⁷).
- 8. Восьмая благая вѣсть: Дѣйствія почтенныхъ монаховъ в) и свлщенниковъ общины Духа да будеть падъ нимъ миръ п блескъ Божій записаны у Бога. Но теперь имъ слѣдуетъ стремиться изъ заключенности къ свободѣ и заниматься тѣмъ, что полезно для нихъ самихъ и для рабовъ Божыхъ. И всѣмъ соизволели мы разрѣшить вступленіе въ бракъ, дабы отъ нихъ рождались дѣти, которыя станутъ прославлять Бога, Господа того, что видимо и того, что иевидимо и Владыку вышняго престола.
- 9. Девятая благая вѣсть: Если случится, что грѣшникъ сочтетъ себя вольнымъ и свободнымъ отъ ревности ⁹) Божьей, то онъ долженъ просить

¹⁾ Бабиды.

²⁾ Fora.

³⁾ Бабидскому.

⁴⁾ Противъ бабидовъ.

⁵⁾ Разумѣются власть имѣющіе, цари и проч., которые суть существа, на которыхъ и въ которыхъ какъ бы проввляется могущество Бога, т. е. одивъ изъ Его аттрибутовъ.

⁶⁾ Бећа во многихъ своихъ пославіяхъ или откровеніяхъ проповъдываль необходимость всеобщаго міра; срв. также E. G. Browne, A Traveller's Narrative, II, p. XL.

⁷⁾ Этою «благою въстью» отмъняется всикое принуждение отвосительно одежды и вообще вившияго вида. Бабиды, значить, могуть свободно наражаться въ какіе бы то ни было костюмы.

⁸⁾ Въ текстъ رهبنه), что собственно значить вмонашество». ا خوریه перс. мн. ч. отъ новоарабск. خوری == curė. — Подъ вобщиной Духа» разумъются христіане. «Духомъ Божьимъ» у мусульмавъ называется Імсусъ Христосъ.

⁹⁾ Т. е. отъ наказанія Божьяго.

прощенія и помилованія, но не дозволено ему (публично) при людихъ объявить о своихъ проступкахъ и прегращеніяхъ, такъ какъ это никогда не было и не есть причина и поводъ прощенія и помилованія Вожьяго. Дал'є, такое заявленіе при людяхъ есть причина унижевія и посрамленія, а Богъ — велико величіе Его — не любить унижать рабовъ Своихъ, нбо Онъ, по истивъ, есть Любящій, Великодушный. Грешникъ долженъ на еднить съ Богомъ просить милосердія у моря милосердія и молить о прощенін небо великодушія. Пусть скажеть онъ: Боже мой, Боже мой, я молю Тебя кровью любившихъ Тебя, которыхъ сладчайшее Твое объяспеніе 1) вдохновило до того, что они устремилесь къ высшей вершивъ, къ мъсту величайшаго мученичества, и молю Тебя тайнами, сокровенными въ Твоемъ знаніц, и жемчужнизми, сложенными въ морѣ Твоей щедрости, — да помидуещь Ты меня и моего отца и мою мать, ибо Ты еси милосердитицій изъ мплосердыхъ и вътъ божества, кромъ Тебя, Всепрощающаго, Велпкодушнаго. О Господи! Ты видинь: самая суть граха пришла къ морю Твоей щедрости и (сей) презрыный (прибытаеть) къ царству Твоего могущества и (сей) нищій къ солнцу Твоего богатства! О Господи! Не удаляй его по щедрости Твоей и милости Твоей и не отдаляй его отъ ежедневныхъ нзліяній Твоей милости п не отгоняй его отъ дверсй Твонхъ, которыя Ты открыль для всёхь, кто на землё Твоей и въ небесахъ Твоихъ. Охъ! Охъ! грахи мон препятствують мых приблезиться къ ковру Твоей святости и преграшенія мов машають мна направиться къ шатру Твоей славы. Я сдадаль то, что Ты мев запретиль и и оставиль то, что Ты мев приказаль. Молю Тебя властью именъ: да назначешь Ты перомъ милости и милосердія мей то, что могло бы преблизить меня къ Теби и очистить меня отъ монхъ граховъ, которые стали между мной и Твоимъ прощеніемъ и милосердіемъ. Ты по истив'ь могущественень, милостивь. Нать божества, кром'в Тебя, Всесильнаго, Всемилостиваго.

- 10. Десятая благая в'єсть: Постановленіе объ уничтоженін книгъ ²) мы вычеркнули изъ откровеній и посланій, въ вид'є милости со стороны Бога, даятеля этой великой в'єсти.
- 11. Одиннадцатая благая вѣсть: Изученіе всякаго рода паукъ и искусствъ разрѣшается, но такихъ наукъ, которыя полезны и способствуютъ прогрессу рабовъ Божьихъ. Такъ было рѣшено дѣло со стороны Повелѣвающаго, Премудраго.

¹⁾ Беян, объясненіе, ясное паложеніе. Такъ Бабъ называль своє ученіе.

Ср. Записки В. О. т. IV, 113, Е. G. Browne, въ Journ. of the R. As. Soc. vol. XXI (N. S.) p. 979.

- 12. Двѣнадцатан благая вѣсть: Всякому взъ васъ вмѣняется въ обязанность заниматься какимъ нибудь дѣломъ, ремесломъ или профессіей и мы опредѣлили, что такое занятіе для васъ должно составлять самую суть служенія Богу Истинѣ. Подумайте, о народъ мой, о милосердіи Божьемъ и милостяхъ Его. Потомъ благодарите Его вечеромъ и угромъ. Не тратьте времени своего въ праздности и лѣности, а занимайтесь тѣмъ, что приносить пользу вамъ самимъ и другимъ. Такъ ностановилъ Повелѣвающій въ этомъ посланіи, со всѣхъ краевъ котораго сілетъ солице мудрости и яснаго изложенія: самый ненавистный Богу человѣкъ тотъ, который сидитъ (праздно) и просить милостыню. Держитесь за веревку средствъ 1), уповая на Бога, причину всѣхъ причинъ 2). Всякій пусть занимается какой инбудь работой или дѣломъ, доставляющимъ средства къ жизни. Такая работа у Бога считается самою сущностью служенія Ему. И это ничто иное какъ одна изъ милостей Его, превеликихъ, всеобъемлющихъ.
- 13. Тринадцатая благая вѣсть: Дѣла Общины³) возложены на «Мужей Дома Справедливоств Божьей» 4). Опп — дов'єренные Бога между рабами Его и проявленія (т. е. представителн) діла (Божьяго, т. е. Бабидской въры) въ странахъ Его. О народъ Божій! Пістунъ міра — справедливость, такъ какъ искусство управленія зиждется на двухъ основахъ: воздаянів и возмездів. И этв двѣ основы — два источника жизни обитателей вселенной. Въ виду того, что всякій день требуеть своего дёла и всякое время своего постановленія, всё дёла возложены на управляющихъ «Домомъ Справедливости», дабы они приводили въ дъйствіе то, что считаютъ цыесообразнымы вы данное время. Люди, которые посвящають себя служенію ділу 5) Бога ради 6), просвіщаются сокровенными откровеніями Божьими, и всё 7) обязаны повиноваться имь. Дела административныя 8) всё зависять оть «Дома Справедивости», а богослужебныя — оть того, что ниспослано было Богомъ въ Писаніи. О люди Бера! Вы были и есть м'єста возсіянія любви Божьей в). Не оскверняйте языковъ своихъ поношеніемъ и проклананіемъ кого бы то ни было и оберегайте глаза свои отъ того, что

¹⁾ Т. е. заработывайте себь средства къ жизни.

²⁾ Каламбуръ въ текстъ. Авторъ играетъ словомъ 🗀 и его разными значеніями.

³⁾ Бабидской.

Вейт-ал-адль. Такой долженъ быть въ каждомъ городѣ, гдѣ живутъ бабиды. Число членовъ — 19.

б) Т. е. въръ бабидской.

⁶⁾ Т. е. безвозмездво.

⁷⁾ Члены общины бабидской.

⁸⁾ Бабидской общины.

⁹⁾ Т. е. на васъ проявлялись любовь и милость Божьи.

непристойно. Показывайте то, что вы им'єте і). Если опо встр'єтить благопріятный пріємь, то ц'єль достигнута; если н'єть — то противиться не иъ чему: предоставьте д'єло своему теченію, обращаясь иъ Богу, В'єрному, Кр'єпкому. Не будьте причиною скорби, во изб'єжаніе смуты п ссоры. Есть надежда, что вы будете взлел'єяны подъ т'єнью лотоса Божьяго милосердія и станете д'єйствовать согласно вол'є Божьей. Вс'є вы листья одного дерева и капли одного моря.

14. Четы рнадцатая благая вѣсть: Путешествія съ цѣлью поклоненія умершимъ — необизательны з). Если люди состоятельные и достаточные средства (назначенныя на такія путешествія) передадуть въ «Домъ Справедливости», то это будетъ Богу пріятко и любезно. Благо поступающимъ такъ! — Такъ какъ въ прежнихъ вѣроученіяхъ з), согласно требованіямъ времени, твердо в нерушимо установлены были: обязательность войны за вѣру (джићад), уничтоженіе книгъ, непозволительность общенія и совиѣстной жизни съ пновѣрцами разныхъ паименованій, а также чтенія вѣкоторыхъ книгъ, то въ этой величайшей манифестація (Божества)) н великой вѣсти дары к даянія Божьи оказались всеобъемлющими и ненарушимое повелѣніе ниспослано было съ кебосклона воли Царя вѣчности въ томъ имекно смыслѣ, какъ здѣсь изложеко.

Мы возносимъ хвалу Богу, Всеблагословенному и Всевышиему за то, что Онъ ниспослаль въ сей великій, благословенный, удивительный день! Если бы у всѣхъ людей всего міра, было у каждаго по 100,000 языковъ к если бы (всѣ эти языки) отнынѣ и до послѣдняго дня стали прославлять и благодарить, то никогда, ни коимъ образомъ, они не могли бы достаточно прославить хотя бы одну изъ милостей Божьихъ, изложенныхъ на этихъ листахъ. Это засвидѣтельствуетъ всякій знающій, понимающій, всякій вѣдающій и постигающій!

У Бога — велико величе Его — мы просимъ и ка кего надъемся: да даруетъ Онъ царямъ и властителямъ, которые суть проявленія Божьяго могущества и представители Божьяго величія, силу на проведеніе въ жизнь Его приказаній и повеліній, ибо Онъ — могущественекъ, силенъ и Ему свойственно внимать молитвъ.

Бар. В. Розенъ.

СПБ. Августъ 1892.

¹⁾ Т. с. не скрывайте больше своей въры и убъжденій. Это, разумъется, можеть относиться только къ тъмъ бабидамъ, которые живуть виъ предъловъ Персін.

²⁾ Они прежде усерано реконендовались.

Предшествовавшихъ Бећаулдахову теперешнему. Разумъются преимущественно исламъ и ученіе перваго Баба.

⁴⁾ См. выше, стр. 188, прин. 1.